

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมกรรมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคใต้
นักศึกษา	สันทพัฒน์ อรุณธารี
รหัสประจำตัว	52B74680109
ปริญญา	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุษา คงทอง
กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ คชสิทธิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัณฑ์ฤทัย คลังพหล

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคใต้ 2) พัฒนา รูปแบบการสอนเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมกรรมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคใต้ และ 3) ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอนเพื่อ เสริมสร้างพฤติกรรมกรรมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคใต้ โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 การศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคใต้ ใช้วิธีการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการสนทนากลุ่ม โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน เพื่อเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคใต้ ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคการเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 การหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ดำเนินการโดยเปิดตารางเครจซี่และมอร์แกน ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 คน การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การ วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ในระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อเสริมสร้าง พฤติกรรมกรรมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มภาคใต้ ซึ่งใช้ผลการศึกษาในระยะที่ 1 โดยสังเคราะห์ร่วมกับแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา รูปแบบการสอน เพื่อยกร่างรูปแบบการสอนและให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบ ความตรงเชิงเนื้อหาของรูปแบบก่อนนำไปทดลองใช้ ระยะที่ 3 การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอน เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมกรรมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคใต้ ทดลองใช้รูปแบบการสอนกับนักศึกษา คณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต จำนวน 40 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม ระยะเวลาทดลอง จำนวน 8 สัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 30 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 40 ข้อ

เป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 4 ตัวเลือก มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.89 แบบสังเกต พฤติกรรมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และแบบสัมภาษณ์การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สถิติพื้นฐานที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละของความถี่ และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ

ผลการวิจัย พบว่า

1. จากการศึกษาศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคใต้ พบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง และสามารถร่วมกันอธิบายพฤติกรรมการดำเนินชีวิตของนักศึกษาได้ร้อยละ 65.70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาแต่ละปัจจัยโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการดำเนินชีวิตของนักศึกษามากที่สุด คือ สถานภาพทางเศรษฐกิจ (0.273) รองลงมาคือ สิ่งแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัย (0.272) สิ่งแวดล้อมภายนอกมหาวิทยาลัย (0.252) การอบรมเลี้ยงดู (0.171) สถานภาพทางครอบครัว (0.141) และความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (0.130) ตามลำดับ โดยสามารถอธิบายพฤติกรรมการดำเนินชีวิตของนักศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ในการพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคใต้ ได้รูปแบบการสอนที่ออกแบบการเรียนรู้โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ตามธรรมชาติหรือสถานการณ์ที่สัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้เรียน การสร้างโอกาสในการเรียนรู้ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและระหว่างผู้เรียนด้วยกันเอง การพัฒนาความรู้อย่างเป็นระบบด้วยกระบวนการเชิงคุณภาพ และการเพิ่มทักษะความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และความสามารถในการปฏิบัติให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยมีขั้นตอนสำคัญคือ (1) ขั้นการวางแผนการเรียนรู้ตามธรรมชาติ สอดคล้องกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน (2) ขั้นการสร้างโอกาสในการเรียนรู้ (3) ขั้นการพัฒนาความรู้อย่างเป็นระบบ และ (4) ขั้นเพิ่มทักษะความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะการปฏิบัติ

3. ผลของการศึกษาการใช้รูปแบบการสอน พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านการพึ่งพาตนเอง เรื่องความมีวินัย ความตรงต่อเวลา และความประหยัด เพิ่มขึ้นจากเดิมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.50 ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ เรื่องความสามัคคี เพิ่มขึ้นจากเดิมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.00 และด้านการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เรื่องทักษะการวางแผน เพิ่มขึ้นจากเดิมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 22.50 ส่วนการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการใช้รูปแบบการสอน นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวันสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

Thesis Title	The Development of an Instructional Model for Enhancing the Living BehaviorBased onthe Sufficiency Economy Philosophyfor the Students of Rajabhat Universities in the South
Student	Sanhaphat Arunthari
Student ID	52B74680109
Degree	Doctor of Philosophy
Field of study	Curriculum and Instruction
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr.Usa Kongthong
Thesis Co-Advisors	Associate Professor Dr.Sombat Kotchasith Assistant ProfessorDr.Kanreutai Klangphahol

ABSTRACT

The objectives of this research were to 1) study the casual factors affecting the living behavior based on the Sufficiency Economy Philosophy of students of Rajabhat Universities in the South, 2) developan instructional model to enhance the living behavior based on the Sufficiency Economy Philosophy for students of Rajabhat Universities in the South and 3) investigate the results of the proposed model to enhance the living behavior based on the Sufficiency Economy Philosophy for students of Rajabhat Universities in the South. The study was divided into 3 phases, including Phase 1: Studied the causal factors affecting the living behavior based on the Sufficiency Economy Philosophy for students of Rajabhat Universities in the South by synthesizing the documents and related theories and concepts. Focus group discussion with 10 experts was conducted to determine a research framework and create a5-rating scale questionnaire with a reliability of 0.95. The content validity of the questionnaire was examined by 7 experts. The sample size was obtained by using Krejcie & Morgan table. The sample was 300 first year students of faculty of education from Rajabhat Universities in the Southstudying in second semester of academic year 2014. The sample was selected by multistage random sampling. The data was analyzed by using stepwise multiple regression analysis. Phase 2:

Developed an instructional model to enhance the living behavior based on the Sufficiency Economy Philosophy for students of Rajabhat Universities in the South using the results from phase 1 with related concepts and theories including research about the development of instructional model to create the model. The content validity of the model was examined by 5 experts. Phase 3: Investigated the results of the proposed model to enhance the living behavior based on the Sufficiency Economy Philosophy for students of Rajabhat Universities in the South. The developed model was used with 40 first-year students in academic year 2014, Faculty of Education, Phuket Rajabhat University obtained by cluster random sampling. The duration of experiment was 8 weeks (30 hours). The instruments used were an 4 alternatives multiple choice achievement test, an observation form about living behavior based on the Sufficiency Economy Philosophy and interview form about the living behavior. The data were analyzed by mean, standard deviation, percentage and repeated measure ANOVA.

The results of the study revealed that.

1. From studying the casual factors affecting the living behavior based on the Sufficiency Economy Philosophy found that, as a whole, there was high relation and could explain the students' living behavior 65.70%, at the 0.05 level of significance. When considering in each factor ranking from highest to lowest, it was found that the factors affecting the living behavior based on the Sufficiency Economy Philosophy at the highest level was economic status (0.273), the second highest was environment inside the university (0.272), environment outside the university (0.252), child-raising style (0.171), family status (0.141) as well as the ability of critical thinking (0.130), could explain the living behavior of the students at the 0.05 level of significance.

2. In development an instructional model to enhance the living behavior based on the Sufficiency Economy Philosophy. The proposed model was emphasized the natural learning process or situations related to the students' daily life. The model promoted the learning opportunities between teachers and students and among students, systematic knowledge development with quality process, including the skills and abilities for the application of knowledge in their daily life. The model comprised of 4 steps: (1) Planning for learning according to the nature and situation in daily life, (2) Creating learning opportunity, (3) Developing Knowledge systematically, and (4) Increasing critical thinking and practical ability skills.

3. The results of using the instructional model found that, the students' learning behavior in the aspect of self reliance on discipline, punctuality, and thrifty increased at the highest level (32.50 %), in the aspect of social services on unity

increased at the highest level (40.00 %) and in the aspect of daily life application on the planning skills increased at highest level (22.50 %). For the measurement of achievement, after using the instructional model, the students' application of knowledge and understanding about Sufficiency Economy Philosophy to use in daily life was significantly higher at the 0.05 level.

GRAD VRU